

поле, заслушанъ само въ собственитѣ си необятни и чисти като небето мисли. . .

Изведнажъ, бързи, стройни звуци отъ пияно стигнаха до ушитѣ му. Той изви глава и видѣ, че е стигналъ до лѣтната кжца при воденицата. Въ градината нѣкакъвъ низкъ човѣкъ по ржкави поливаше храсти съ нацѣфтѣли рози. Единъ отъ прозорцитѣ на едноетажния домъ бѣ широко разтворенъ, но съ спусната дантелена завеса, и звуцитѣ излитаха отъ тамъ, като невидими пеперуди, забързали, една следъ друга, една презъ друга, догонваха се, пърхаха и се топѣха въ златния блѣсъкъ на заника. Нѣкой свирѣше тамъ XII-а рапсодия на Листъ. И чисто отроненитѣ, звѣнтящи, като пѣсень на планински ручей, звуци, разбудени отъ вдъхновена ржка, се съчетаваха неизразимо съ ведрината, заритѣ и кротостъта на тая привечерь. То бѣ тържественъ хоралъ, изплетенъ отъ лжчи, звукове и благоухания, съ който земята изпращаше възторжна благодарностъ къмъ ласкавата синева и безкрая. Заплененъ, Велиновъ несъзнателно приближи до дървената ограда, спрѣ и се облегна. Той забрави, за де бѣ тръгналъ, де е, и остана така, съ шапка въ ржка, благоговѣйно унесенъ и тихъ. Звуцитѣ постепенно затихваха, млѣкнаха, стопиха се въ тишината и само като немлѣквашъ басовъ припѣвъ глуго бучеше близкиятъ язъ. Велиновъ се събуди отъ унеса, изви очи къмъ прозореца и за мигъ съзрѣ бѣла, сякашъ изваяна, женска ржка, обнажена до лакътъ, която отмахна завесата и веднага пакъ я спусна. Той се смути, като че бѣ сторилъ нѣщо неприлично, ядоса се на себе си и нахлупи шапка да си върви. Но въ сжщата минута съвсемъ наблизе, нѣкакъвъ тънѣкъ, изуменъ гласъ го извика:

— Докторе! Ти ли си бе, човѣче? . . .

Презъ оградата, току до него се мѣдрѣше низичкиятъ човѣкъ по ржкави, съ поливалка, съ жълтеникаво голобрадо лице, сбърчено въ сърдечна усмивка. Велиновъ изведнажъ го позна: Сотиръ, неговиятъ старъ познайникъ отъ града, продавачъ на цигари и марки, въ чието дюкянче той често обичаше да се отбива на приказка. Тѣ се знаеха добре и отъ другаде: Сотиръ бѣ шурей на заможния търговецъ Коевъ, чиято жена Велиновъ лѣкуваше отъ неджгъ въ нозетѣ и бѣ успѣлъ да ѝ помогне. Той си